Mál nr. 6293/1976

Nr. 1 Lagt fram í sakadómi Reykjavíkur 30/3 1976

Rannsóknarlögreglan í Reykjavík

Skýrsla

Fimmtu-daginn 22. jan. 1976

...ð af: ...t í. Bjarnasyni ...lan.

Kl. 14:15 er mættur í fangelsinu við Síðumúla hjá rannsóknarlögreglunni í Rvk. Sævar Marinó Ciesielski kvikmyndagerðarmaður til heimilis að Þverbrekku 4 í Kópavogi, (lögheimili að Grýtubakka 10 Rvk. , núverandi gæslufangi), fæddur 6. 7. 1955 að Stóra-Hofi í Gnúpverjahrepp, Árnessýslu.

Gætt er 1. málsgr. 40. gr. laga um meðferð opinberra mála og mætta er kunnugt um tilefni yfirheyrslunnar, en það er grunur rannsóknarlögreglunnar um vitneskju hans varðandi hvarf Geirfinns Einarssonar, sem síðast spurðist til í Keflavík þann 19. nóv. 1974.

Áminntur um sannsögli skýrir mætti frá eftirfarandi: Mér er kunnugt um hvarf Geirfinns og ég fylgdist með rannsókn þess máls, eins og hún kom fram í fjölmiðlum, fyrst hér heima á Íslandi og svo eftir að ég kom til Danmerkur í desember ~~1964. 1975~~ 1974.

Nokkrum dögum áður en Geirfinnur hvarf, þá var ég að kvöldi, milli kl. 22:00 og 23:00 að mig minnir, einn á gangi niður Laugaveg hér í borginni. Þá var stöðvuð það rétt hjá mér fólksbifreið og maður í henni kallaði í mig með nafni. Þetta var Mercedes-Benz bifreið, að mig minnir bláleit að lit. Sá sem kallaði, reyndist vera Einar Bollason bróðir sambýliskonu minnar Erlu Bolladóttur. Hann sat í aftursæti bifreiðarinnar og settist ég inn við hlið honum. Undir stýri bifreiðarinnar sat Magnús Leopoldsson og við hlið hans maður, sem þeir Einar og Magnús nefndu

2

svo Geirfinn. Síðar, þegar ég sá myndir í fjölmiðlum af Geirfinni Einarssyni, þá þekkti ég hann sem þann sama Geirfinn og þarna var í bifreiðinni. Magnús þekkti ég ekki fyrir, en komst að því síðar, að hann væri starfsmaður samkomuhússins Klúbbsins við Borgartún hér í borginni. Þegar ég var kominn í bifreiðina, þá fóru þeir Einar og Magnús að tala um það við mig, hvort ég gæti ekki tekið að mér dreifingu á áfengi, sem um það bil væri verið að smygla hingað til landsins. Ástæðan til þess, að þeir Einar og Magnús fóru þessa á leit við mig, var sú, að þeim var kunnugt um, að ég hefði staðið í, eða stæði í ólöglegum innflutningi og dreifingu á fíkniefnum. Allt varðandi það athæfi mitt er löngu komið fram við yfirheyrslur hjá sakadómi í ávana- og fíkniefnamálum.

Nú var ekið hér um borgina og rætt um þennan ólöglega innflutning á áfengi og dreifingu þess og tók ég vel í að taka þátt í slíku. Meðal annars sátum við um stund í bifreiðinni utan við Klúbbinn, en ökuferðinni lauk við Hótel Borg og þar fór ég úr bifreiðinni, en þeir hinir þrír óku á brott. Í samræðum okkar kom fram, að þeir félagar ættu von á áfengissendingu, töluverðu magni, og nefndu 75 % Vodka og Spíritus. Ekki man ég til þess, að þeir nefndu hvar ætti að koma áfenginu í land, en það myndi koma í brúsum. Þeir félagar kváðust myndu hafa síðar nánara samband við mig um þetta og var hugmyndin, að ég í millitíðinni kannaði möguleikana á að dreifa áfenginu. Aðallega voru það þeir Magnús og Einar, sem ræddu þessi mál við mig í bifreiðinni, en Geirfinnur lagði lítið til málanna. Ekki minnist ég þess, að neitt hafi borið á góma hvar Geirfinnur ætti heima. Rætt var um, að ég ætti að ~~selja~~ fá ~~xxxxxxxxxx~~ áfengið á því verði, sem svaraði kr. 2.000,00 pr. flösku og réði því svo sjálfur á hvað ég seldi það aftur.

Nokkrum dögum síðar hringdi Einar í mig heim til móður minnar að Írýtubakka 10 og var Erla einnig stödd þar, enda héldum við á þeim tíma töluvert til heima hjá móður minni. Ég held að klukkan hafi verið 2100 til 2200. Einar talaði um að koma og ræða við mig og samþykkti ég það. Skömmu síðar kom Einar svo og var þá akandi á rauðri Fiat-fólksbifreið, ég held bifreið Bolla Gunnarssonar föður þeirra Erlu og Einars. Með Einari í bifreiðinni var Magnús og svo Valdimar Olsen, sem mun eiga heima að Framnesvegi 61 hér í borginni. Eftir því, sem ég best veit, þá hefur hann starfað á sumrum sem hótelstjóri í Hótel Valhöll á Þingvöllum. Eins og fram er komið, þá var Einar ökumaðurinn, en ég settist í framsætið við hlið hans, en þeir Magnús og Valdimar sátu í aftursætinu. Þeir

spurðu mig hvort ég hefði kannað eitthvað markaðinn fyrir áfengið, en ég sagði þeim sem var, að það hefði ég enn ekki gert. Þeir sögðu mér þá, að þeir væru að leggja af stað til Keflavíkur til þess að sækja áfengissendingu þá, sem þeir höfðu átt von á og spurðu hvort ég vildi ekki fara með þeim. Því játti ég og var nú ekið áleiðis til Keflavíkur og farin leiðin um Vatnsendahæð og hjá Vífilsstöðum á Reykjanessbraut. Ekki var numið neinsstaðar staðar, fyrr en til Keflavíkur kom. Á leiðinni var rætt um áfengissölu og talað um, að ég gæti fengið spítusinn á hagstæðu verði, ef ég tæki hann í stórum´ umbúðum. Einnig spurðu þeir félagar mig um fíkniefnadreifingu og neyslu. Þá töluðu þeir um, að hugmyndin væri að hitta fleiri aðila, er til Keflavíkur kæmi og nefndu, svo ég man, nafn Jóns Ragnarssonar forstjóra Hafnarbíós sem eins þeirra. Þegar við komum til Keflavíkur, en áður en bifreiðin var stöðvuð, þá töluðu þeir félagar um að hitta Geirfinn og skildist mér, að hann ætti að taka þátt í því að nálgast áfengið, sem þyrfti að sækja út á sjó. Eitthvað lítilsháttar var ekið um Keflavík, en bifreiðin síðan stöðvuð á stað nálægt höfninni. Ég er mjög ókunnugur í Keflavík, en ég geri ráð fyrir, að ég myndi þekkja aftur stað þann, þar sem bifreiðin var stöðvuð. Nú fóru þeir Valdimar og Magnús úr bifreiðinni, en við Einar urðum eftir í henni. Talað var um, að taka þá Valdimar og Magnús aftur í bifreiðina eftir ákveðinn tíma og munu þeir hafa áður verið búnir að ákveða staðinn við Einar. Ég sá nú á eftir þeim Magnúsi og Valdimar, þar sem þeir gengu niður einhverja hliðargötu, sem virtist liggja niður að höfninni, en við Einar ókum á brott.

Ekki sá ég þarna í Keflavík neina menn, sem ég gat sett í samband við ferðalag okkar, en mér skildist á öllu, að í það minnsta ein önnur bifreið hefði farið héðan til Keflavíkur og í henni, eða þeim, einhverjir, þeirra á meðal Jón. Við Einar ókum inn í Njarðvíkur og eitthvað þarna um og í Keflavík, og einnig var ekið áleiðis til Sandgerðis, en nánar til tekið í námunda við radarstöðina, sem þar er. Sennilega höfum við verið í þessum akstri í 1-2 klukkustundir. Við stöðvuðum um stund á veginum til Sandgerðis og ræddum saman og var umræðuefnið ferðir mínar til útlanda, handtöku mínar þar og hérlendis og annað í þeim dúr. Að lokum ókum við svo inn í Keflavík og þar hittum við Magnús, en Valdimar var ekki með honum. Ekki treysti ég mér til að segja til um á hvaða stað það var í bænum.

Magnús settist upp í bifreiðina og hafði á orði við Einar, að þetta hefði "reddast" og átti þar við það að nálgast áfengið, en slys hefði komið fyrir. Magnús sagði, að Geirfinnur hefði fallið útbyrðis úr bátnum og drukknað. Ekki talaði Magnús neitt nánar um hvernig það slys hefði borið að xxxxxx höndum, eða hvort þeir hefðu náð Geirfinni aftur inn í bátinn. Aftur á móti sagði x Magnús við mig, að mér væri hollara að nefna slysið ekki við nokkurn mann, það væri mér fyrir bestu.

Nú var ekið hingað áleiðis til borgarinnar, en ekki varð ég frekar en fyrr, var við neina aðra aðila í sambandi við að sækja áfengið, þótt svo ég væri viss um, að fleiri hefðu farið þetta kvöld til Keflavíkur sömu erinda og við. Ekki man ég til þess, að ég ræddi neitt, í það minnsta ekkert sérstakt, við þá Einar og Magnús á leiðinni hingað til borgarinnar. Þeir voru eitthvað að ræða sín á milli og heyrði ég ekki hvað það var, nema þeir töluðu um að fara í Klúbbinn, er hingað kæmi. Ekki var neitt frekar minnst á slys á slysið svo ég heyrði. Þegar hingað til borgarinnar kom, þá var mér ekið rakleiðis heim til móður minnar, þar sem ég fór úr bifreiðinni, en þeir óku á brott. Áður töluðu þeir Einar og Magnús við mig um að hafa bráðlega samband við mig til þess að ræða nánar um áfengisdreifinguna.

Ég held klukkan hafi verið um 03:00, þegar ég kom heim.

Daginn eftir fór ég heim til Sigurðar Hákonarsonar að Bergþórugötu 27 og bauð honum að selja honum áfengi. Hann tók mjög vel í það og ætlaði ég að hafa samband við hann síðar. Nokkrum dögum síðar hringdi Einar svo í mig og spurði hvernig mér gengi í sambandi við að koma út áfenginu. Ég sagðist ekki vera búinn að athuga það endanlega, en þá var búið að lýsa eftir Geirfinni í fjölmiðlum og mér leist ekki á að eiga viðskipti við þá félaga. Ég kvaðst myndi hafa samband við Einar síðar, en gerði það aldrei.

Skömmu eftir þessa ferð mína til Keflavíkur, þá fór Erla til Kaupmannahafnar og ég svo nokkru síðar.

Ekki lét ég neinn vita um vitneskju mína varðandi hvarf Geirfinns, þrátt fyrir ítrekuð tilmæli lögreglunnar í fjölmiðlum og réði þar ótti minn við hefndarráðstafanir gegn mér af hálfu þeirra félaga.

Yfirheyrslu lauk kl. 19:05.

Upplesið, staðfest:

Sævar Marinó Ciesielski

Vottar:

Sigurbj. V. Eggertss.

Gunnar Guðmundsson

Örn Ármann

[illegible] Bjarnason lögreglum.

25. jan. 1976 kl. 14:15 er aftur mættur til skriflegrar skýrslutöku hjá rannsóknarlögreglunni í Rvk. í fangelsinu við Síðumúla, Sævar Marinó Ciesielski.

Hann kveðst vilja breyta skýrslu sinni frá 22. þ. m. að nokkru og bæta við hana.

Áminntur um sannsögli skýrir Sævar Marinó frá eftirfarandi: Þar sem ég talaði um, að ég hefði verið í bifreið með þeim Magnúsi Leópoldssyni, Einari Bollasyni og Geirfinni Einarssyni, þá sagði ég, að ég hefði farið úr bifreiðinni við Hótel Borg. Það er ekki rétt, því ég fór úr henni við Klúbbinn, en þangað var ekið, eins og fram kom.

Ég sagði frá því, að Einar hefði nokkrum dögum síðar hringt heim til móður minnar að Grýtubakka 10, þar sem ég var staddur, ásamt Erlu Bolladóttur. Það er ekki rétt. Erla var ekki stödd þar og það var hún, sem hringdi til mín og kvaðst vera stödd heima hjá Einari bróður sínum. Hún spurði mig fyrir Einars hönd um það, hvort ég væri búinn að kanna möguleika á dreifingu áfengis, en ekki Einar sjálfur. Þegar ég var svo sóttur heim að Grýtubakka skömmu síðar, þá var Erla í bifreið þeirri, sem sótti mig. Í henni voru einnig, þeir Einar og Magnús, en ekki Valdimar Olsen, eins og ég sagði áður. Í stað Valdimars, þá var Kristján Viðar Viðarsson í bifreiðinni. Einar sagði mér, að verið væri að leggja af stað til þess að sækja áfengissendingu, sem koma ætti í land í Keflavík og bauð mér að koma með, hvað ég þáði. Ekki man ég gjörla hvað rætt var í bifreiðinni á leiðinni til Keflavíkur, eða hvort komið var við einhversstaðar hér í borginni áður en lagt var af stað. Einar ók bifreiðinni, en ég sat við hlið hans, en í aftursætinu sátu þau Magnús, Erla og Kristján Viðar. Ég sagði í fyrri skýrslu minni, að bifreiðin hefði verið af Fiat-gerð, en við nánari umhugsun tel ég það ekki víst og gæti þetta því hafa verið bifreið af einhverri annarri gerð.

Þegar til Keflavíkur kom, þá var ekið í gegnum bæinn og síðan niður með nokkuð stórri byggingu, sem stóð nokkuð út úr eða í útjaðri bæjarins. Þetta hefur sennilega verið slippur, því ég man eftir bátum á þurru landi á milli byggingarinnar og flæðarmálsins. Þarna niður af var bryggja og við hana bátur. Ekki var þetta stór bátur, heldur "trilla", ca. 10 smálesta,